

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **Ing. D. N. a spol. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 29. marca 2012 prerokoval podľa § 22 ods. 1 Tr. por. spor o príslušnosť medzi Okresným súdom Bratislava I a Okresným súdom Martin a takto

r o z h o d o l :

Miestne príslušným súdom na vykonanie konania v trestnej veci obvineného Ing. D. N. a spol. **je Okresný súd Martin.**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 19. júna 2007 pod č. 1 Pv 1070/06, na Okresnom súde Martin obžalobu na obvinených Ing. D. N. a Ing. D. L. pre skutok v bode 1/ právne posúdený u obvineného Ing. D. N. ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 (ďalej len Tr. zák.) a obvinenej Ing. D. L. ako trestný čin podvodu formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a skutok v bode 2/ posúdený u obvineného Ing. D. N. ako pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a obvinenej Ing. D. L. ako trestný čin podvodu formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe, že

1/

obvinený Ing. D. N. ako konateľ spoločnosti V. V., vtedy so sídlom M. M., IČO: X., založenej dňa 19. augusta 1998 predložil dňa 12. októbra 1998 žiadosť o úver D. D., v ktorej uviedol nepravdivé údaje a odvolal sa na predstierané a fiktívne skutočnosti spočívajúce v osobe budúceho kupujúceho nehnuteľnosti v k. ú. M., zapísaných na LV č. X., vedenom v tom čase Okresným úradom v Turčianskych Tepliciach odborom katastrálnym, na kúpu a rekonštrukciu ktorých žiadal o úver, a to najmä na zmluvu o budúcej zmluve podpísanú medzi spoločnosťou V. V. a budúcim kupujúcim H., zastúpenú Mgr. J. E., ktorou sa zaväzoval kupujúcemu odpredať hore uvedené nehnuteľnosti kúpnu zmluvou k 01. septembru 1999 za kúpnu cenu 25 miliónov ATS, ktorá však bola len fiktívna a Mgr. J. E. ju nikdy nepodpísal a obvinený Ing. D. N. banke uviedol, že z tejto kúpnej ceny je predpoklad splatenia úveru, na základe čoho dňa 26. októbra 1998 v Martine na Notárskom úrade JUDr. T. M. uzavrel s D.D., úverovú zmluvu č. L. a bol mu D.D., poskytnutý úver vo výške 35 000 000 Sk, poskytnuté finančné prostriedky banke nikdy nevrátil, čím D. D., t. č. v konkurze, spôsobil škodu vo výške 35 000 000 Sk,

Ing. D. L., ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa D. D., pre klientske obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky, neskontrolovala a reálne nepreverila správnosť a úplnosť vyššie uvedeného návrhu na poskytnutie úveru, jeho reálnosť, čím porušila č. 1. 8 – 9 Pokynu č. 6/1998, č. 1. V zásad úverových obchodov z mája 1998 a č. 1. II bod 1 PP č. 1/1998, teda vnútorné predpisy banky zamerané najmä na obozretné podnikanie v rámci poskytovania úverov, dávala pokyny svojim podriadeným smerujúce k tomu, aby bol úver schválený, úmyselne opomenula zaoberať sa skutočnosťami ako úverová spôsobilosť klienta, rizikovosť klienta, termín čerpania a dátum splatenia úveru a napriek tomu predložila návrh na poskytnutie krátkodobého úveru spoločnosti V. dňa 20. októbra 1998 úverovému výboru banky a odporučila, aby bolo poskytnutie úveru schválené aj v predstavenstve banky, po schválení návrhu v predstavenstve banky uzavrela ako štatutárny zástupca D. D., úverovú zmluvu č. L., ktorou bol spoločnosti V. V., poskytnutý hore uvedený úver vo výške 35 000 000 Sk,

ďalej Ing. D. L., ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa D. D., pre klientske obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky, predložila úverovému výboru banky návrh na obnovenie úverového vzťahu z 21. októbra 1999 a následne 25. októbra 1999 uzavrela ako štatutárny zástupca D. D.,

úverovú zmluvu č. L./1 na celkovú výšku úveru 35 000 000 Sk, ako pokračovanie úverového vzťahu č. L. so spoločnosťou V. V., formou krátkodobého revolvingového úveru, uvedené vykonala pri porušení interných predpisov banky ohľadne poskytovania úverov a iných, od Ing. E. K., zamestnanca úverového oddelenia banky, nežiadala opätovne o vypracovanie prehľadu ďalších ukazovateľov, špecifikovanie charakteru úveru, predloženie podnikateľského zámeru a podobne, takýto neúplný návrh predložila úverovému výboru banky, pričom ho nepredložila ani vedúcemu príslušného oddelenia, takto z titulu svojej pozície a funkcií v D., svojím konaním umožnila získať úver vo výške 35 000 000 Sk spoločnosti V. V., hoci vedela, že táto spoločnosť nespĺňa podmienky na jeho poskytnutie a existovali opodstatnené pochybnosti o návratnosti úveru už pri jeho poskytnutí,

2/

Ing. D. N. ako konateľ spoločnosti V. V., vtedy so sídlom M.M., IČO: X., predložil D. D., v mene spoločnosti V. dňa 19. marca 1999 žiadosť o odpredaj vlastnej zmenky vystavenej v M. M., dňa 28. februára 1999 na rad D., splatnej 28. septembra 1999, avalovanej neexistujúcou ukrajinskou firmou T. na sumu 2 100 000 USD, pričom zmenka bola vystavená na základe údajných obchodných vzťahov medzi firmami H., V. V., a T., ktoré však obvinený len predstieral, s týmito firmami nikdy v skutočnosti neobchodoval, D. za zmenku na základe zmluvy o odkúpení zmenky č. X. zo dňa 25. marca 1999 poukázala sumu 75 222 120,74 Sk na účet klienta V. V.,

obvinená Ing. D. L., ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa D., a.s., pre klientske obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky, napriek nedostatkom v návrhu na odkúpenie vlastnej zmenky z 24. marca 1999 a poznajúc zlú finančnú situáciu klienta V. V., predložila dňa 25. marca 1999 návrh na odkup zmenky na schválenie úverovému výboru D., a.s., a v ten istý deň i na schválenie predstavenstvu D. D., dňa 25. marca 1999 podpísala ako štatutárny orgán banky zmluvu o odkúpení zmenky č. X. a dňa 26. marca 1999 podpísala aj príkaz na úhradu sumy vo výške 75 222 120,74 Sk na účet klienta V. V., pričom na fiktívnych zmluvách č. X. a X., ktorými obvinený Ing. D. N. deklaroval budúcu solventnosť a obchodné vzťahy s firmami H. a T., chýbal dátum podpisu a nebolo možné určiť ani termín presného plnenia z nich, čo Ing. D. L. úmyselne opomenula, preto aby sa mohol uskutočniť hore uvedený zmenkový obchod, takisto banka ani nepreverila pravosť avalu, ktorý bol uvedený na zmenke,

následne dňa 10. septembra 1999 obvinený Ing. D. N. ako konateľ spoločnosti V. V., vtedy so sídlom M. M., IČO: X. predložil D. D., v mene spoločnosti V. žiadosť o odpredaj druhej vlastnej zmenky vystavenej v M. M. dňa 10. septembra 1999 na rad D., splatnej 28. marca 2000, avalovanej neexistujúcou ukrajinskou firmou T. na sumu 2 350 000 USD, dňa 28. septembra 1999 bola uzatvorená medzi D., a spoločnosťou V. zmluva o odkúpení zmenky č. X., na základe prevodného príkazu zo dňa 1. októbra 1999 bola spoločnosti V. bankou poukázaná suma 85 598 899,98 Sk, aj keď odkúpenie zmenky bolo v predstavenstve banky schválené až 11. októbra 1999, následne na to, po dohode s bankou, klient účtovne z týchto prostriedkov uhradil hodnotu prvej zmenky odkúpenej zmluvou č. X., aj keď v danom prípade malo podľa požiadavky obvineného ísť len o navýšenie obchodnej transakcie medzi firmami H., V. V., a T. o sumu 250 000 USD na sumu 2 350 000 USD, čo však obvinený len predstieral, s týmito firmami nikdy v skutočnosti neobchodoval, týmito fiktívnymi zmenkovými obchodmi spôsobil D. D., t. č. v konkurze škodu vo výške 85 598 899,88 Sk,

obvinená Ing. D. L. ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa D., a.s., pre klientske obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky poznajúc nedostatky v návrhu na odkúpenie zmenky a zlú finančnú situáciu klienta, ktorá nedávala predpoklad budúceho zaplatenia druhej zmenky, predložila návrh na odkúpenie druhej zmenky z 23. septembra 1999 úverovému výboru banky, a potom na schválenie predstavenstvu D., a.s., dňa 28. septembra 1999, pričom zároveň už v tento deň ako štatutárny orgán banky podpísala zmluvu o odkúpení zmenky č. X., a to aj napriek tomu, že odkúpenie zmenky bolo v predstavenstve banky schválené až 11. októbra 1999, banka sumu 85 598 890,88 Sk poukázala na účet klienta už 1. októbra 1999, banka opätovne nepreverila pravosť avalu na zmenke, obvinená Ing. D. L. konala tak v úmysle umožniť obvinenému Ing. D. N., aby prebehol hore uvedený zmenkový obchod.

Trestná vec bola pomocou technických prostriedkov dňa 19. júna 2007 pridelená na vybavenie do senátu Mgr. R. V. pod sp. zn. 1T 88/2007, ktorý na neverejnom zasadnutí 28. júna 2011 uznesením podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Tr. por. postúpil trestnú vec obvinených Okresnému súdu Bratislava I, ako súdu vecne a miestne príslušnému, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. decembra 2011.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v obvode tohto okresného súdu boli spáchané žalované trestné činy, preto je na konanie miestne príslušný Okresný súd Bratislava I.

Po právoplatnosti uznesenia postúpil spisový materiál 10. januára 2012 Okresnému súdu Bratislava I, kde podľa potvrdenia elektronickej podateľne došiel 18. januára 2012 (vid' č.l. 2504) a je vedený v oddelení Mgr. P. T. pod sp. zn. 6T 4/2012.

Okresný súd Bratislava I, ktorému bola trestná vec postúpená, podanú obžalobu na neverejnom zasadnutí znovu prejednal podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a vyslovil svoju nepríslušnosť na vykonanie konania v trestnej veci obvinených Ing. D. N. a spol. a následne predložil uvedenú trestnú vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o príslušnosť podľa § 22 ods. 1 Tr. por.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že časť konaní páchatel'ov sa uskutočnila v obvode Okresného súdu Martin, na ktorom súde bola podaná i obžaloba, čím bola vzhľadom na ustanovenie § 20 Tr. por. založená príslušnosť tohto súdu na vykonanie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie obom súdom spoločne nadriadený podľa § 22 ods. 1 Tr. por. prerokoval vzniknutý spor o príslušnosť a zistil, že miestne príslušným súdom na vykonanie konania v trestnej veci obvineného Ing. D. N. a spol. je Okresný súd Martin.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu Najvyšší súd zistil, že postup Okresného súdu Martin nebol správny, pokiaľ neuznal svoju miestnu príslušnosť na vykonanie konania o podanej obžalobe a celú vec postúpil Okresnému súdu Bratislava I.

Vecná príslušnosť okresného súdu, o ktorej niet pochýb, vyplýva z ustanovenia § 15 Tr. por., podľa ktorého konanie v prvom stupni vykonáva okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak. Miestna príslušnosť sa riadi ustanovením § 17 ods. 1 Tr. por., ako to napokon správne konštatovali vo svojich rozhodnutiach oba sporiace sa sudy. Podľa tohto ustanovenia konanie vykonáva súd, v obvode ktorého bol trestný čin spáchaný.

V posudzovanej veci bola obžaloba podaná pre trestný čin podvodu podľa § 250 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Podľa ustálenej súdnej praxe za miesto spáchania citovaného trestného činu sa považuje jednak miesto, kde sa páchatel' dopustil konania, ktorým uviedol niekoho do omylu, využil niečí omyl, alebo zamlčal podstatné okolnosti, ďalej miesto, kde vznikla škoda a napokon i miesto, kde sa páchatel' obohatil. Z podanej obžaloby vyplýva, ako na to správne poukázal vo svojom rozhodnutí Okresný súd Bratislava I, že časť skutku v bode 1/ obžaloby bola spáchaná v Martine a rovnako časť

skutku v bode 2/ obžaloby v M., čo je tiež v obvode okresného súdu Martin, a preto na tomto súde podal prokurátor i obžalobu na oboch obvinených. Z popisu skutkov vyplýva, že v posudzovanej veci ide o tzv. dištančný delikt a v takýchto prípadoch prichádza do úvahy určenie miestnej príslušnosti podľa ustanovenia § 20 Tr. por., podľa ktorého ak je podľa predchádzajúcich ustanovení daná príslušnosť niekoľkých súdov, konanie vykonáva ten súd, na ktorom podal prokurátor obžalobu.

V predmetnej veci tým, že prokurátor podal obžalobu na Okresnom súde Martin, bola v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 20 Tr. por. založená miestna príslušnosť tohto súdu na prejednanie a rozhodnutie veci, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore o príslušnosť rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Nad rámec uvedeného považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné pripomenúť, že obžaloba došla na príslušný súd ešte v roku 2007 a prvý úkon vo veci urobil predseda senátu až 5. marca 2008, kedy úpravou nariadil spisový materiál predložiť súdnemu úradníkovi na „vyhodnotenie dokazovania“, pričom vo veci bol prvýkrát určený termín na predbežné prejednanie obžaloby na 26. mája 2010, teda po troch rokoch od dôjdenia obžaloby, ktoré bolo opakovane odročované. Zo strany súdu došlo k neodôvodneným subjektívnym priťahom vo vybavovaní predmetnej trestnej veci, čo je v príkrom rozpore s ustanovením § 2 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého majú obvinení právo, aby ich vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Pritom sa nejedná o vec skutkovo ani právne náročnú a napriek tomu, nebol príslušný súd schopný vo veci nariadiť hlavné pojednávanie a vec meritórne rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.

predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová